

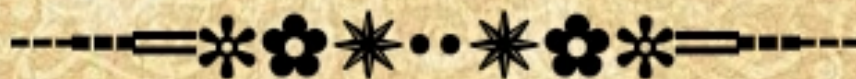
﴿هو الحکیم﴾

عنوان:

توجه امام رضا علیہ السلام بہ فقرا

سخنران:

دکترو حید باقر پور کاشانی

اللهم عجل لوليک الفرج

ائمه‌ی معصومین کلا، این‌ها قسمت اعظم در آمد
خودشون رو خرج فقرا و مستمندان می‌کردن، شب
گذشته عرض کردم که امام حسن مجتبی علیه‌السلام
سه مرتبه تمام اموالش خرج فقرا کردن! حالا به ما
سفارش نشده تمام اموال، ولی آن‌ها جایگاه خاصی
داشتند ولی خب این چیزی که هست باید بلاخره
بذل و بخشش و یاد فقرا و نیازمند و همسایه‌ای که
نداره... مثلاً یک نمونه عرض کنم؛ حمیری، از پدرش،
و او از معمر ابن خلاد روایت می‌کند؛ می‌گه سیره‌ی
حضرت رضا علیه‌السلام این بود که وقت غذا خوردن
دستور می‌داد به این خدمت کارها می‌گفت؛ یک
سینی بزرگ بیارین! یک سینی می‌آوردن از هر کدوم
از غذاها، هر غذایی که باشه! دو جور غذا باشه، سه
جور غذا باشه، هر جور غذا باشه، حضرت می‌فرمودن؛
بهترین قسمت اون غذا رو بر می‌داشتن تو سینی
می‌گذاشتن می‌گفتن اول بدید به مستمندان! اول به
مستمندان بدید بعد آقا خودشون شروع می‌کردن،
این امام ماست.

یا آوردن که؛ آقا دوست نداشت که مثلاً با این که،
ولی عهد بودن خب شما نگاه کنید به عنوان وزیر
شخصیت دوم حکومتی و خب یک جایی داره و یک
میزی و یک پرستیژ خاص خودش رو داره، حضرت رضا
علیه السلام این طوری نبودن. می‌گه که مردی از اهالی بلخ
گزارش می‌کند؛ می‌گه در سفر خراسان، که همراه حضرت
بودن آقا علی ابن موسی الرضا، آقا غذا طلب کردن گفتن
حالا غذا. سفره بندازیم وقتی سفره انداختن اول آقا به این
غلاما گفتن که همه بیان سر سفره بشینن! بعد خودشون
هم نشستن من اومدم کنار گوش آقا گفتم آقا جان فدات
بشم مناسب نیست که شما قاطی این غلام‌هایی که به
تعبیر ما کلاسی ندارن و جایگاه اجتماعی پایینی دارن،
شما بخوای قاطی این‌ها غذا بخوری! تا این رو گفتم آقا
عصبانی شدن و گفتن؛ مه (ساکت باش)، «انّ الرب تبارک
و تعالی واحد» خدای من و این‌ها یکی؛ «والأم واحده»
مادر من و این‌ها یکی حوا، «والاب واحد» پدر منو این‌ها
یکیه به آدم بر می‌گرده، «والجزء بالاعمال» پاداش به
اعمال، به غلام سیاه بودن نیست که! «انّ اکرمکم عند الله
اتقاکم» به تقواء.